

komme den ærede Justitsminister paa dette Punkt, idet vi ere gaaede ind paa, at en Cykle skal i hvert Fald være forsynet med et „Apparat til Lydsignal.“ Dette Ændringsforslag under Nr. 6 er det første af de Ændringsforslag, jeg har omtalt, som maaske ikke tilfredsstiller det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen). Thi det første Ændringsforslag opfylder jo det Ønske, han fremsatte, det andet gør det ligeledes, det tredje ligeledes og det femte ligeledes — det fjerde er et Mindretalsforslag — saaledes at det Hensyn til Forskellen paa Færdslen i By og paa Land, som det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) har interesseret sig saa meget for og, som det fremgaar af Mindretallets Betænkning, interesserer sig for *nu* af Hensyn til Cyklisten — ved 1ste Behandling var det et ganske andet Hensyn, der var fremme hos det ærede Mindretal — altsaa er opfyldt her paa disse Punkter. Ændringsforslaget under Nr. 7 er en redaktionel Ændring. Ved Ændringsforslaget under Nr. 8 faar Lovforslaget den største Udvidelse, som det i det hele taget faar, hvis Udvalgets Fler-tals Ændringsforslag vedtages. Det bestemmes deri, foruden de Bestemmelser, der allerede vare i det oprindelige Lovforslag, at „paa Landet skal den cyklende, inden han begynder at køre forbi en foran ham kørende Vogn, tilkendegive sin Nærværelse, hvor Forsigtighedshensyn ikke tilraade det modsatte“. Der kan jo tænkes det Tilfælde, at Kusken raaber til Cyklisten, at han ikke maa ringe, hans Hest er nemlig sky over for Klokken, men de have for længst hørt Cyklen bagved og generes ikke af, at den kører forbi; i det Tilfælde, at Kusken selv ønsker, at han ikke skal ringe, er der ingen Grund til, at Lovforslaget skal tvinge Cyklisten til at ringe. Der kan ogsaa være andre Hensyn. Hvor Færdslen er stærk, hvor der er en Mængde vejfarende, mange Mennesker og Vogne mellem hinanden, vil en saadan ulidelig Kimen af et stort Antal Cykler — jeg tænker særlig paa Strandvejsfærdslen her ved Kjøbenhavn — virke meget generende. Derfor er denne Bestemmelse foreslaaet optagen i Lovforslaget. Endvidere bestemmes det, at hvis den kørende standser og giver Tegn til en cyklende, skal denne passere Køretøjet til Fods. Det kan jo godt tænkes, at Hestene blive sky, ikke alene, naar man kommer imod dem, men ogsaa, naar man kommer bagfra og vil forbi, og naar Kusken har Opmærksomheden med sig og hører Cyklen komme,

hører Cyklesignalet i hvert Fald, vil han altsaa kunne give Tegn til Cyklisten, men samtidig fordres det, at Kusken selv skal standse. Det er en nødvendig Bestemmelse, for ellers udsætter man Cyklisten for en fuldstændig vilkaarlig Indgriben fra ondsindede og ildesindede Kuskes Side. Hvis denne Bestemmelse ikke var der, at Kusken selv skal standse, naar han forlanger, Cyklisten skal standse, vilde Kaperkuskene kunne standse al Cyklekørsel paa Strandvejen ved Kjøbenhavn; de kunde blot køre der med oprakt Haand hele Vejen, og Cyklekørslen vilde være endt med det samme. Det maa forlanges altsaa, at naar Kusken mærker, at hans Heste blive sky, skal han selv standse. Det er ogsaa den eneste Maade, hvorpaa Cyklisten kan komme forbi; det modsatte vilde føre til et evigt Drilleri mellem Kuske og Cyklister. Man har ved denne Bestemmelse taget Hensyn til begge Parter af vejfarende. Endvidere foreslaas det, at Cyklisten er „forpligtet til at standse, naar mødende Kusk eller Rytter paa Grund af Hestens Skyhed giver Tegn med Pisken eller ved en højt oprakt Arm“. Der gælder om denne Bestemmelse til Dels det samme, som jeg nys bemærkede om den foregaaende Bestemmelse. De fleste Heste her i Landet ere vistnok snart vant til Cykler, men der vil altid være unge Heste, Plage, som ikke ere vant til dem, og det er da ikke mere end billigt, at Kuske og Ryttere faa Ret til at standse Cyklister, vel at mærke, naar Hestene ere sky, men den Betingelse fordres ogsaa, at det *skal* være paa Grund af Hestenes Skyhed. Thi, som sagt, der er Erfaringer nok for, at Kuske alene for at have Fornøjelsen at standse Cyklister og se dem springe af, særlig naar Vejen er rigtig grundig snavset, uden nogen som helst anden Grund have standset dem. Endelig bestemmes der i Ændringsforslaget følgende: „Ved Møde mellem en cyklende og en kørende eller en ridende skal denne overlade den cyklende en farbar Strækning af Vejen paa mindst 1½ Meters Bredde; dog er Kusken paa en belæst Vogn ikke forpligtet til at vige Vejens Midterspor.“ Her er det atter Udvalgets Bestræbelse for at vise Retfærdighed over for alle vejfarende, der giver sig Udslag. Naar en Kusk kører med belæst Vogn paa Vejens Midterspor, vil Cyklisten i Reglen selv kunne holde sig ved Siden af Vejen, men er Vejen meget smal, som kan tænkes ved vore Biveje, vil Cyklisten lettere kunne klare sig ved at springe af eller ved at standse Cyklen, end Kusken kan det ved